

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-45/11

Priština,

6. septembar 2011. godine

U postupku:

Ž.O.

Podnosilac žalbe/Podnosilac zahteva

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova sastavljeno od predsedavajućeg sudije Antoinette Lepeltier-Durel, sudija Anne Kerber i Sylejman Nuredini, u žalbi na odluku KPCC/D/A/55/2009 Komisije Kosovske Agencije za imovinu (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA 17774), od dana 15. decembra 2009. godine, nakon zasedanja održanog 6. septembra 2011. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Žalba Ž.O. je odbijena kao neosnovana.**
- 2- Potvrđuje se odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/55/2009, od dana 15. decembra 2009. godine, u delu koji se odnosi na zahtev upisan pod brojem KPA 17774.**

- 3- Troškove postupka određene u iznosu od € 50 (pedeset evra) će snositi podnosilac žalbe, Ž.O., te će isti biti plaćeni Kosovskom budžetu u roku od 90 dana od dana prijama presude ili putem prisilnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 9. januara 2007. godine, Ž.O. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je tražio da mu se potvrdi imovinsko pravo i posed nad katastarskom parcelom br. 54/4, kulture 2 klase, koja se nalazi na mestu zvanom "Oraske livade", katastarska zona Brežanik, posedovni list br. 139 Opštine Peći. On je naveo da je ova nepokretna imovina nezakonito zauzeta od strane nepoznatog lica te i da je izgubio imovinu zbog okolnosti vezanih za oružani sukob koji se dogodio 1998/1999. godine.

Kako bi podržao imovinski zahtev on je dostavio KAI sledeća dokumenta:

- Izvod iz matične knjige umrlih od dana 31. 12. 2002. godine, koji pokazuje da je A.O. preminuo dana 9. maja 1994. godine;
- Izvod iz matične knjige umrlih P.O., devojčko prezime K., koji pokazuje da je ona preminula 6. februara 1993. godine;
- Njegov izvod iz matične knjige rođenih izdat dana 4. jula 2011. godine, koji dokazuje da je on sin A.O. i P.K.;
- - rešenje o nasleđu O. br. 29/02 i O. br. 30/02 izdat dana 26. novembra 2002. godine, od strane paralelnog suda "opštinskog suda u Peći" nakon smrti A.O. i P.K., koji predstavlja njega kao jednog od naslednika parcele u zahtevu;
- - potpisana izjava od strane sva svedoka dana 6. jula 1984. godine koji tvrde da su roditelji Ž.O. imali farmu u selu Brežanik.

Ž.O. je u svom zahtevu naveo sve ostale naslednike koji su spomenuti u rešenju o nasleđu kao zainteresovane stranke, te da on deluje u svojstvu člana domaćinstva u ime navodnih nosioca imovinskog prava u smislu odeljka 1.2 dodatak II UNMIK Administrativnog naređenja 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079 o rešavanju zahteva vezanih za privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.

Izveštaju o preradi zahteva KAI, od dana 30. juna 2009. godine, navodi da u na osnovu posedovnog lista br. 139 od dana 19. februara 2008. godine, izdatog od strane Uprave za katastar, geodeziju i imovinu Opštine Peći, dobiven ex officio, katastarska parcela br. 54/4 je bila upisana na

ime nosioca imovinskog prava, A.O., te i da nije bilo izmene u odnosu na ovu imovine sve do datuma izveštaja. Izveštaj takođe pokazuje da, iako je izveštaj obaveštenju zahteva obavljen postavljanjem postera na parceli dana 6. decembra 2007. godine te je objavljivanje zahteva obavljeno dana 24. decembra 2007. godine, nije identifikovano odgovorno lice te i da nepokretna imovina nije bila korišćena. Što više, u vremenskom periodu od 30 dana od dana objavljivanja, nije bilo odgovora od strane tužene strane u veti sporne nepokretne imovine.

U izveštaju o prerađi zahteva naglašeno je da je do gubitka imovine došlo 12. juna 1999. godine, zbog opšte situacije na Kosovu te i da se imovinsko pravo nije moglo uživati zbog okolnosti posledica vezanih ili koje su proizišle iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

Odlukom KPCC/D/A/55/2009, od dana 15. decembra 2009. godine, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI ili Komisija) je odlučila da je podnosilac zahteva dokazao vlasništvo njegovog oca nad imovinom u zahtevu, da je on imao pravo poseda nad imovinom i da bilo koje lice koje je zauzelo imovinu treba napustiti istu u roku od 30 (trideset) dana od dana prijema odluke.

Dana 15. marta 2011. godine, Ž.O. je primio odluku. Istog datuma, Ž.O. je podneo KAI zahtev za administraciju imovine. Nakon toga, dana 28. marta 2011. godine, ona je uložio žalbu. On je naveo da je podneo zahtev u KAI kako bi obavio popravku odluke O. br. 29 i 30/02 izdate od strane takozvanog "Opštinskog suda u Peći", paralelnog suda, od dana 26. novembra 2002. godine,. On je tvrdio da je ovaj sud pogrešio u vezi površine date svakom nasledniku te je predložio da dodeli 0, 15, 94 a svakom od sedam naslednika pokojnog A. i P.O..

Pravno obrazloženje:

Vrhovni sud smatra je odluka na koju je podneta žalba u smislu odeljka 13.3 (c) UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i na osnovu ocenjivanja navoda podnosioca žalbe Sud nalazi da je žalba neosnovana.

Uzimajući u obzir činjenično stanje predmeta, Vrhovni sud nalazi da je odluka KPCC/D/A/55/2009, od dana 15. decembra 2009. godine, koja se bavi zahtevom br. KPA 17774, osnovana te i da je materijalno pravo pravedno primenjeno. U odluci na koju je uložena žalba KKAI daje dovoljno valjanih razloga za pravedno rešavanje predmeta, koji su dakle prihvaćeni od strane suda. Odluka na koju je uložena žalba se ne sastoji od esencijale povrede odredbi parničnog postupka

koje bi se trebale postaviti ex officio od strane suda na osnovu člana 194 Zakona o parničnom postupku. Ocenjivanje činjenica i pravno obrazloženje KKAI, prema ovom sudu, su pravedni i zakoniti, daju dovoljno argumenata tokom ocenjivanja protivurečnih činjenica.

U stvari, zahtev koji je podnet u KAI je zahtev za potvrđivanje svojinskog prava i ponovnog poseda parcele koja je izgubljena zbog okolnosti vezane za oružani sukob koji se dogodio na Kosovu. Zahtev za izmene rešenja o nasleđu nikada nije podnet u KAI.

Ako bi se sličan zahtev podneo, bio bi odbačen iz razloga što ostavinska pitanja nisu predmet zasedanja i ocenjivanja Žalbenog veća KAI Vrhovnog suda na osnovu odeljka 3.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Prema ovoj odredbi, KKAI i Vrhovni sud, nadležno veće za žalbe na odluke KKAI, su nadležni nad zahtevima o vlasništvu u odnosu da privatnu imovinu gde je podnosilac zahteva sprečen da uživa svoje imovinsko pravo zbog okolnosti koje su direktno vezane ili rezultiraju od oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. S toga, namera podnosioca žalbe da obavi prepravke navodne greške ostavinskog rešenja O. no. 29 i 30/02 paralelnog takozvanog suda „Opštinskog suda u Peći“ od dana 26. novembra 2002. godine, se ne može ispitati u ovom konkretnom slučaju.

Ova presuda je bez predrasuda prema pravima i interesima podnosioca žalbe da podnese tužbu nadležnom sudu.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzetci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Pola tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21, 10.15 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu, kao što je navedeno u izveštaju o ocenjivanju koji je ustanovljen od strane Opštine Peći na zahtev Vrhovnog suda, se može oceniti može razumno oceniti između 2.000 €: 20 €.
-

Ove sudske takse će snositi podnosilac žalbe pošto je izgubio slučaj.

U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje novčanih kazni za lice sa boravkom ili prebivalištem u inostranstvu ne može biti kraći od 30 dana niti duži od 90 dana. Vrhovni sud odlučuje da, u konkretnom slučaju, podnosilac žalbe treba platiti sudsku taksu u roku od 90 dana od dana prijema presude.

Pravni savet:

Prema članu 13.6 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-79, ova presuda je završna i važna te se ne može osporiti putem redovnih ili neredovnih lekova.

Iz svih gore navedenih razloga i na osnovu odredbi odeljaka 13.3 (c) UNMIK uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Podpisano od strane: Antoinette Lepeltier-Durel, EULEX Predsedavajući sudija

Podpisano od strane: Anne Kerber, EULEX sudija

Podpisano od strane: Sylejman Nuredini, sudija

Podpisano od strane: Urs Nufer, EULEX registrar